

[Grethe Philip.]

gå i gang med opførelse af de fornødne plejehjem? Og hvorledes bør vi inspirere og støtte dem? Er vi villige til at sætte disse projekter meget højt op på prioritetslisten for igangsættelsesarbejder? Jeg og mit parti er det.

Den højtærede socialminister nævnte en række af de mest påtrængende opgaver, der ligger for os, og var også herunder inde på spørgsmålet om forbedring af vor invaliditetslovgivning. Jeg er ganske enig i, at det er en af de opgaver, der trænger sig mest på; men ser vi på sociallovgivningen som en helhed, kan man vel sige det på den måde, at problemet fremover stort set ikke så meget synes at bestå i et arbejde for at holde den nøgne nød fra døren; den almindelige familie sikres normalt bedst gennem en effektiv og velafbalanceret beskæftigelsespolitik. Sigtet i vor fremtids sociallovgivning må i højere grad rettes imod at lede de afvigende eller svært tilpasselige børn såvel som voksne ind i en aktiv deltagelse i vort samfunds- og erhvervsliv. Som et væsentligt led i dette arbejde vil der blive behov for en udbygning af det forebyggende og rådgivende arbejde og herunder også for en mere aktiv familiepolitik. Med stigende velstand har vi ikke alene stigende evne, men også større forpligtelse til at løse disse opgaver.

Det radikale venstre anerkender fuldt ud og ønsker at leve op til dette ansvar. Jeg har allerede sagt, at mit parti stiller sig velvilligt over for det fremsatte forslag til folketingsbeslutning om generelle drøftelser med henblik på en socialreform, men vi må dog tage visse forbehold. Det er for os helt afgørende, at der ved en eventuel reform ikke sker ændringer med social slagside til skade for de vanskeligt stillede i vort samfund. Det må også være en absolut forudsætning, at en drøftelse i en kommission eller et udvalg, der nødvendigvis vil strække sig over ret lang tid, ikke må lægge sig som en klam hånd på al ny sociallovgivning. Sociale fremskridt må ikke hæmmes af, at der i den kommende tid kommer til at pågå sådanne generelle drøftelser.

Endelig lægger vi vægt på, at kommissoriet udformes således, at der lægges op til en åben drøftelse af problemerne uden forudfattede meninger om de resultater,

vi skal nå frem til gennem drøftelserne. Her er tale om en uhyre stor opgave, og der vil blive brug for stort udsyn og megen evne til utraditionel tænkning parret med sagkyndig erfaring; men der er behov for, at man går i gang med opgaven, og mit parti kan derfor give tilsagn om medvirken til en åben og velvillig behandling af forslaget.

**Chr. Madsen:** Jeg vil begynde med at fremhæve 2 udtalelser, der er faldet her fra tingets talerstol.

Den første kom fra det ærede medlem hr. Poul Sørensen, der sagde, at man fra konservativ side var indstillet på at gå ind for en invalidelovgivning, der yder en invalidepension på højde med den løn, en ufaglært arbejder tjener. Den anden kom fra den højtærede socialminister, der sagde noget lignende, idet han ligeledes om invalidepensionslovgivningen udtalte, at invaliderenten burde komme op på et beløb, der kunne give en slags erstatning for den arbejdsindtægt, den pågældende er udelukket fra at opnå, men den højtærede socialminister tilføjede, at dette kun skulle gælde svært invaliderede.

Jeg er meget glad for, at sådanne udtalelser kommer fra denne talerstol; jeg forstår blot ikke, at man ikke for længst har stillet forslag om, at man ville gennemføre en invalidepensionslovgivning efter disse regler.

Men i øvrigt — jeg har den samme opfattelse, som ærede ordførere har givet udtryk for før mig: at når VK-partierne har fremsat et sådant forslag til beslutning, er det af valgtaktiske grunde.

Jeg peger endvidere på, at det kun var ganske kort efter debatten om Arbejdsmarkedets Tillægspension, hvor venstre som bekendt var imod, at arbejdsmarkedet skulle have en sådan tillægspensionsordning, at man fremsatte dette forslag om folketingsbeslutning, som vi her behandler. Jeg tror altså som sagt, at det er valgtaktiske manøvrer, man er ude på, og jeg forstår så udmærket godt, at VK-partierne skal have noget at fortælle vælgerne med hensyn til, hvor frisindet og hvor socialt interesseret man er. Men i de år, hvor jeg har deltaget i folketingsarbejdet, har jeg ikke set ret meget til, at venstre og de konservative har medvirket til sociale fremskridt her i tinget. VK-partierne har flere gange sagt,